

KIADÓ HIVATAL:

Beliczey-ut 4 szám
hova a előfizetési pénzek
hirdetések és minden a ki
adóhivatalt érdeklő közle
mények küldendők.

Nyitási díj: egy sor
közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR
Egész évre 5 ft. — krt
Félévre 2 ft. 50 kr
Negyedévre 1 ft. 25 kr

SZERKESZTŐSÉG

Beliczey-ut 4. szám
hova a lap szellemi rész
illető közlemények kül
dendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza

Tisztességtelen verseny.

A legszebb elvek sajnos az életben gyakran hasznavehetetleneknek bizonyultak. Teóriában elméletben egy-egy elv, egy-egy tétel oly egy szerűnek, világosnak és természetesen látszik hogy azt hisszük a gyakorlat csak megerősít-heti ezt a véleményt. A mikor azonban arra kerül a dolog, hogy tetszőlőn az ige — akkor jönnek a zavarok Emberi gonoszág természet-erők mind közre játszanak ebben és ilyenkor szomorúan konstatáljuk, hogy az elméle-tek — akármilyen szépek is — nagyon keveset érnek. És ilyenkor azután keletlenül bár, de megalkuszunk a körülményekkel, ilyenkor jó az opportunizmus szerepel és engedve az elvek-ből annyit a mennyit kénytelenek vagyunk, igyeckszünk belőlük fentartani annyit a mennyit lehet.

Minden nemzetgazdának ideálja a szabad kereskedelem rendszere. És ige mégis azt látjuk, hogy minden állam vámvonallakkal korlátozza ezt minden ország valóságos kínai fallal veszi körül magát és féltékenyen óvja iparának, mezőgazdaságának gyenge fáját a szabad kereskedelem hatalmas, viharos szele-től. És jól van ez így. Valamint jól van az is, hogy ujabban a szabad versenyt igyekeznek némileg korlátozni. Tulajdonképen nem is a szabad versenynek a korlátozása az, csak elpusz-títása a szabad verseny kinövésének.

Kétségtelen dolog, hogy egvedül a szabad verseny biztosítja a kereskedelem és az az ipar virágzását. A czeheknek a kö-zépkori előjogoknak a megszüntetése lendítette fel a gazdasági életet és a fejlődés csakis ezen az alapon maradhat állandó. Mindenkinék

jogában van iparának vagy kereskedésének fellendítésére olyan eszközöket használni, a milyent ő jónak lát: ez megköveteli a szabad verseny elve. És jogában van bárkinék felhasz-nálni a modern kereskedés leghatalmasabb fegyverének: a reklámnak bármilyen formáját. Ha valaki az egész gyalogjárót beragasztja vörös hirdetésekkel: jól van. Ha valaki a fel-hőkire veti áruinak a dícséretét: jól van. Ez ellen senkinék sem lehet kifogása. De ha valaki valótlan dolgokat mond hirdetésében, ha — magyaráz megmondva — hazudik a reklámjában — az már nem jól van. Itt igenis jogában van az államnak, a társadalomnak közbelépnie.

Jól tette tehát a kereskedelemügyi minisz-ter, a mikor rövid idővel ezelőtt elrendelte, hogy a valótlanokat tartalmazó hirdetéseket az ipartörvény értelmében a tisztességtelen verseny körébe tartozzonak kell tekinteni és büntetéssel kell sújtani. Helyes ez az intézke-dés és pedig mind a kereskedők, a tisztességes kereskedők, mind a közönség szempontjából.

Mert igenis a közönségnek szüksége van arra, hogy megvédjék a becsapások ellen. A közönség hiszékeny, nem jár utána annak, hogy igaz-e az amit olvas, nem tudakozódik, olyan e tényleg az, amit vesz, mint a milyen-nek hirdették, hanem vásárol jámbor hívással és csak mikor már elköltötte a pénzét, akkor látja, hogy becsapták.

De még a közegészség szempontjából is szükséges ez a megszorítás. Az élelmi szerek ruházati cikkek esetleg rosszak, hamisítottak és a közönség meg megveszi őket drága pén-

zen, mert jóknak, hasznosoknak olvasta. Már pedig ez nem maradhat így. Jogos és helyes dolog, hogy az a ki be akarja csapni a közönséget, az bünhődjék. És viszont boldo-guljanak a tisztességes kereskedők.

Mert ezt a rendeletet bizonyára senki sem fogja a kereskedők ellen irányulónak tekinteni. Hiszen maga a kereskedelmi kamara üdvösnek és kívánatosnak mondotta és valóban a tisztességes kereskedők érdeke kívánja meg-első sorban ezt az intézkedést.

Mert a szemérmellen, hazug reklam legin-kább a tisztességes kereskedőknek árt, akiknek az üzlete pang, mert néhány konkurens hazug hirdetésével elvonja a vásárló közönséget. És míg ők áruikon nem tudnak tudni, addig amazok vígan sózzák a közönség nyakába a silány portékájukat. A tisztességes kereskedők érdeke tehát, hogy az ilyen tisztességtelen verseny megakályoztassék. Éppen így büntetni kellene azokat a hirdetéseket, a melyek a konkurens áruit becsmériik, rossznak mondják. Ez azonban kényes kérdés, mert itt a perfidia néha burkolt, nem világos és lelkiismeretes vizsgálat után szabad csak a vétkest kimon-dani.

Annyi bizonyos, hogy tisztességtelen ver-seny büntetéséről szóló rendeletet épen a kereskedők érdekében adta ki a miniszter és hogy tisztességes kereskedőknek hasznára válik ez az intézkedés.

A szabad versenyt sem korlátozza lénye-gében, legfeljebb egy kinövését metszi le. A szabad verseny ezután épen úgy pezseghet,

TÁRBUZA.

Memento mori

Az élet szép, mint a paradicsom kertje; de a suttogó lombok alatt kigyó sziszeg. Reményeink, vágyaink tündér ligetekbe csalnak bennünket. De minden bokrban ott ólálkodik a Nemesis.

Még zöldel a nyárta ablakon előtt, még fodrozza a sudar jegyve két színű leveleit, de nem hajlong már szép fényes zöld fű a játékos levegőben. — Eltemette a nyarat az ősz.

Memento mori Rozegve inog az akácza lombja, hintázza az est tualma szőlőden. Szomorúan hullatja elsárgult levelét s a pályafutott gyermek szólanul válik el életadó anyjától. Csak néha hallik a puha sétáló utakon a lehullt száraz levelek zörgése, melyet a sivatag ősi szél kiméltel-nül összeráz. Gondtalanul hány ezer ember tapodja, nem hallja utolsó szavukat: „Memento mori“

Nincs rózsás labirint! — Hol nem rég virágok szines bokrétejá integetett, hol vidáman libegém be az illatos balzsamot, mely mintha a bujdosó lány szellő postáján tündérek üzenete lett volna, — ott most minden el van jegyezve a halálnak. Elsiet képzetem a bokrok között, hol magános csevegéssel reples a madár a pusztá ágakon, melynek sűrű lombjai alatt a tavasszor párvál érezte s énekelte a szerelemet. Kép-zetem madarai elröpülnek a helyre, hol a szende szellő gyakorizben sem mosogatta hizelegve arczatát; előt-tem a locsogó habok, s a tünde fény mily vidáman

futkosott a kedves tó sima tükörén. — Hol vagy most aranyos nap-ugár! Már a lebke szellő sem a tavasz esoda finom langyosságú fuvaima; a verőfényes, szellő lengte part sem az már többé. Megváltozott minden, csak a habok zsongják folyton egy kedvően: „Memento mori.“

Nem jár már lárszony palástban, a föld, nincs zöld hantú mesgye. Távotabb élemedett öreg szánt a jövő aratás reményében. Ki tudja, nem fogja-e addig az élet küzdelmeiben kitáradt agy fejét az anyaföld keblére hajtani. Körö te fekete hollók szomorun káro-gják: „Memento mori.“

Elhagyott szent egyház a természet, ellagya kedves orgonája a madár sereg, — elröpült messze, inessze, — tavasszal azonban visszatér. Minden esen des, minden olyan halga-ag. Csak néha süvit a hara gos ősi szél. A menyboltnak kéklő sátorát rongyos felhő tartitja, ide buvik, mintha fáznék a nap hideg sugara. Haj! nem pattognak már a nyári sugarak az ég szívéből, a szikrával terhes nap öléből. már nem száguld oly vidáman Apollo szekere végig a kék sikon lángszárnyú fogatával.

Büszke földesúr volt Cserhalmy Viktor. Kastélya bátran szökeltett a kék égbe. Egyetlen leánya, mint a kedves szegfű a nap első esőjait alatt, tövisék s tüskék között, bimbózott durva emberek társaságában. Egy félreeső erkély mögött lakott, ott himezett s az imádság volt egyetlen szórakozása. Gyakorta kinézett az ablakon gondolatokba merülve nézte a lába előtt tekvő smaragd zöld mezőt vagy a feje fölött levő azurkék mennybol-tot. Sokszor fölemelkedett a tizenhat éves leány szíve a magas egkekhez, kérdezve, miért dobog oly nagyon?

Egy napon, mikor ábrándos szemével, két galamb

röpülését kísérte, ablaka alól kedves furulyaszót hallott. Kihajolt s szép szőke pásztorfiút látott a mint a gyepes hanton furulyált. Az édes hang szívébe hatott; könnyek perogtek le arcán a kezében lévő virágra. Olga még jobban kihajolt és kihullott kezéből a könnyáztatva virág e a pásztorfiú lába elé esett. A pásztor főnézett elbámult a szép leányon, megcsókolta a virágot s minden lépésnél visszafordulva — távozott.

Olga boldog volt, maga sem tudta miért. Hosszú imádság szárnyán szállott lelke az egék urához.

Ejje! szép álma volt. Az ifjúcsókolta virág lassan-ként kinyíllott és aranyos szárnyú tündér repült ki belőle, nefelejtis koszorú volt a fején s köpenye a vidám reménység zöld színt viselte. Bűbajos hangon szólt hozzá:

— En a szerelem tündére vagyok, vigasztalódlál! Nagy kedvem telik benne, ha a kunyhók és paloták lakóit összehozhatom. Virággal hintem ki utaitokat, rózsalánczettel kötöm össze szíveteket.“

A tündér megszakitá a beszéde fonatát, vissza szökött a virágra, melynek szirmai ismét bimbókká zárdottak.

Midőn a leánya fölébredt; a nap egy sugara játszódozott a bájos leány barna hajfonataival. Vidáman kelt föl; reménnyel elhelve, dalolva töltötte a napot. Oly kedves volt most minden. Oly aranyosan mosoly-gott a természet, oly édesen csókolódzott a permotézó harmat is. Most kékebb az ég, sugárosabb a nap. illa-tosb a lég, pirosb a rózsza is. Ah! mintha egy más világban járna!

A szegény pásztorfiú, mikor hazament, arca láztól lángolt. Szerető édes anyja éber szeme látta, hogy fának valami baja. Hízegő szavakkal kérdezte fiát, ez

mint eddig és a hatóságok oktanul bizonyára senkit sem fognak zaklatni.

Hogy azonban a tisztességtelen versenyt ekként büntetik, annál inkább kívánatos, hogy a tisztességes verseny meginduljon. A mi kereskedőink nem elég élelmesek, nem elég mozgékonyak. Az egész Balkán nyitva áll előttünk és ime magyar kereskedő alig teszi be a lábát oda. Pedig óriási nyereséggel járna, ha ott sikerülne magyar termékeknek piacot szerezni.

És itthon is, Magyarországon van a kereskedésnek néhány ága, a melyben csupa külföldi ér el sikert és szerez pénzt és magyar kereskedőink szorulnak.

Magyarország most földmívelő állam, rövid idő múlva talán iparállam lesz, de csak úgy lehet, ha kereskedőink ügyesek vállalkozó szelleműek és megküzdnek az akadályokkal. Mert akadály sok van, az igaz, de ha az angol kereskedők meg tudták hódítani Indiát hazájuknak, akkor a magyar kereskedők legalább elősegíthetik Magyarország fejlődését. Hiszen a körülmények, a viszonyok sok tekintetben segítségükre vannak és hazánk gazdasági jövője biztató.

Csak élelmesek legyenek kereskedőink. Fel lehet használni minden eszközt — mely tisztességes. A tisztességtelen versenyt megvetjük és bünteti a törvény, a tisztességes versenynek akármilyen pezsgő, akármilyen nagyszabású is, örülünk és benne látjuk azt az eszközt, amely Magyarország gazdasági függetlenségét meg fogja szerezni.

Magyar kereskedők, fel tehát — — a tisztességes versenyre!!!

Ujdonságok.

— **Presbyteri gyűlés.** A helybeli ág. ev. egyház presbyteriuma folyó hó 7-én saját tanácskozó termében gyűlést tart. Tárgysorozat:

1. Az október hó 23-án tartott presbyteri gyűlés jkvének felolvasása s hitelesítése.

2. Az egyházi adó elengedésért folyamodók kérelmének tárgyalása.

3. Nt. Áchim Adám elhunyt helybeli volt

azonban hallgatott. Az aggódó édes anya azonban tovább faggatja, sirva kérdi: „Mi bajod édes, egyetlen egy gyermekem?” „Semmi, semmi” szól a fiú türelmetlenül s szívében rejtegette az égő tüzet.

Telt az idő s a leány bizva tündére ígéréseiben: remélt, folyvást remélt. Ez azonban megcsalta. És a lányka hervadása lilomhullás volt, hiszen hirt sem hallott többé az ifjuról, a kit a kastély durva szolgálja másnap elkergetett kedves helyéről. Az ifjú napról napra búsbab lett s nemsokára a folyó hullámai adtak nyugalomát hányatott szívének.

Csendes kívül a nagy világ, csendes belül a kis szoba. Néha sóhajt az őszi szél, néha sóhajt benn az anya...

A nap leszáll a látókörig. Aztán vissza néz még egyszer. Feléje fordul a föld is és a hosszú árnyak, mint ölelésre tárt karok integetnek a föld felé. Végre alámerül a nap s az esti szél újra csak azt susogja: „Memento mori”...

Klejn Ignác.

lelkész okt. 23-án történt elhalálzásának és végrendeletének bejelentése.

4. A f. hó 4-én tartott gazdasági gyűlés javaslatának előterjesztése, tanítók áthelyezése — egyházi terhek kirovása — és iskolák állapota.

5. A kákai tanyacsoport kérelmének tárgyalása, a vallás oktatást illetőleg.

6. Időközben bejövő ügyek, és javaslatok

— **Főispánunk házassága.** Dr. Lukács György, vármegyénk sok erénnyel ékeskedő ifj. főispánja november 4-én szombaton tartotta esküvőjét bájos arájával P. L. a. h. y. Sárka úrhölgygel. Az ifjú pár esküvőjük után haza utazott Gyulára.

— **A reformáció emléknapja.** A helybeli főgymnasium tanári kara és tanulóifjúsága október 31-én a reformáció emlékét ünnepelte a főgymn. dísztermében. Az ünnepély imával és S. a. s. k. o. Sámuel tanár orgonakísérete mellett alkalmi ének elneklésével kezdődött és fejeződött be. Közben B. o. n. k. a Gyula igazgató és M. e. l. i. s. János hittanár méltatták a nap és a naphoz fűződő események nagy jelentőségét emelkedett szellemű beszédekben. A tanulóifjúság részéről P. e. n. y. á. s. k. a Mihály és W. o. l. f. József VIII. o. tanulók működtek közre egy-egy ima elszavalásával az ünnep sikerében. Az emléknapon a főgymnasium és vele kapcsolatos intézetekben szünetelt a tanítás.

— **Tankerületi főigazgató.** A Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter a folyó tanévre is G. e. r. e. s. y. Kálmánt, a debreczeni tankerület főigazgatóját bizta meg a helybeli főgymnasiumnál a felügyelettel.

— **Halottak napja.** A természet haldoklásának, a levélhullasztó borus ősznek melanholikus hangulatába barmónikusán illeszkedik bele a halottak napja. A letartott mezők utolsó virágaiból koszorút ton a kegyelet és ráhelyezi az a néma sírokra, melyek alatt egykor szeretettel és gyűlölettel dobogó szívvel pordadoznak, mit sem tudván a gyarló földi szenvedélyekről. A halottak emlékét kegyeletesen szokta megünnepelni e napon a keresztény egyház. Virágot helyez a sírhalomra, jelölül az örökké viruló emlékezetnek, mellyel a holtak alakját hozzátartozóik körül övezik és lobogó gyertyalángokat ringat az őszi szél, jelölül talán az életnek, melyet ép oly könnyen olt ki a halál fagyasztó lehellete, mint a milyen könnyen kialuszna a tétova lángocsák. — A halottak napját Mindenszentek napja előzi meg, melyen az egyház szenteli meg azon szentek emlékét, kiknek már nem jutott az esztendő háromszázhavánút napjából. — E két ünnepet városunkban is nagy kegyelettel ünnepelte meg a keresztény egyház és a temetők néma nyugalomát megünnepítették az élők, a kik még szeretnek, emlékeznek és nem feledkeznek meg arról a hantról — a mely ide köt!

— **Felekezeti gymnasiumok segélye.** A jövő évi állami költségvetés szerint az 1900-ik évre a cs. b. b. i. főgymnasium részére 16000 korona, a szarvasi részére 29000 korona és a békési részére 12000 korona állami segély van előirányozva.

— **A megyei kórház díszere.** Eperjes város polgármestere átiratot küldött Gyulára, hogy az elme gyógyintézetet egybekötött megyei kórház tanulmányozására külön bizottságot küld ki. Teszi ezt a helyi miniszter ajánlatára, ki a gyulai kórházat mint az országban e nemben eddig legelőszorúbban berendezett ajánlotta figyelmébe.

— **Táncpróba.** D. o. b. o. s. Adólf, veterán tánc-tanítónk f. hó 11-én az Árpád vendéglő dísztermében zártkörű táncpróbát rendez, melyen a szokott tánczokon kívül be fogják mutatni tanítványai a Pas de Patineurs, Gráziánát, Magyar szót és a Pas de Quatret. Belépődíj: Személyenként 1 frt. Családjegy 2 frt. Kezdet 7 órakor.

— **Közigazgatás reformja.** A képviselőház pénzügyi bizottságának ülésében szóba került a közigazgatás államosításának kérdése is. Szólt Kálmán, a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök azon kijelentést tette hogy a reformra még nem érett meg az ország. Az ország érdekében csak olyan reformot szabad koreztőlvenni, mely megfelel a helyes adminisztráció követelményeinek a régi jogokat nem rövidíti meg. A dolgot nem szabad siettetni, hanem gondosan elő kell készíteni, a tervbe vett reformot pedig nyilvánosság bírálatának óhajtja majd alávetni és csak aztán fog azzal a törvényhozás elé lépni. A miniszterelnök ezzel a kijelentésével egészen elejtette azokat a közigazgatási törvényjavaslatokat, melyeket P. e. r.

c. z. e. l. Dezső már elkészített, melyek már ismételtlen csak a benyújtást várták.

— **Drágul a posta.** A koronadétszámítás kötelesség életbeléptetésével bizonyos változások lesznek a postai tarifákban a végből, hogy e tarifákat a nemzetközi postaforgalom díjtételeihez alkalmazzák. E változások következtében például az ajánlási díj, mely most még 10 krajczár ezentul 25 fillér lesz. A levelezőlap 2 krajczár helyett 5 fillér, a külföldi levelek portója 10 krajczár helyett 25 fillér, a külföldi postautalványok díja 10 krajczár helyett 25 fillér, a tétivevény ára szintén 10 krajczár helyett 23 fillér. Ellenben a nyomtatványok és áruminták portójánál némi mérséklés lesz, átlag egy fillér.

— **Egy új adó.** Ez idén már fizetni kell azt az új adót, mely a betegpótlási alap kiadásait váltja meg. Eddig az volt a rend, hogy a kórházi betegért, ha az ápolási díjat ök maguk megfizetni nem tudták, az illetékos törvényhatóság betegpótlási alapja volt köteles helyettük fizetni. Ezután a betegpótlási alapok nem viselik ezt a terhet többé, maga az állam vállalta magára. Am o czele minden egyenes adóforint után három kemény krajczárokat követel az adófizető polgároktól és ezen szabály alul semmiféle egyenes adóforint nem képezhet kivételt. Annyira nem, hogy még az ugynevezett eszményi adóforint is viselni köteles ezt a 3 százalékos adót. Rendes körülmények között, részben a pénzügyigazgatóság részben a községi adóhivatal rója ki ezt az új adót, most először azonban ez a munka egészen a községi előjáróságokra hárult, mert már az összes adók ki voltak róva, midőn a 3 százalékos betegpótlási költség kirovása sorra kerülhetett. A miniszter végrehajtási rendelete értelmében, külön könyvekben kellene kezelni ezeket az új adókat. A város adóhivatalában is nagyban dolgoznak az új adó törzskönyvének összeállításán.

— **Lueger és a katonák.** Egy berlini élelap véletlenül jó tréfával szolgál legújabb számában. Egy ismert anekdotát így alkalmaz Luegerre.

A bécsi polgármestert közkatonákból álló küldött ség keresi föl. A polgármester szóba áll a katonákkal és tekintettel a tüntetésekre az egyikőtől ezt kérdi:

— Ha ő felsége azt parancsolná, hogy rám löjjen megtenné-e?

— Ha ő felsége parancsolná, rálőnék a polgármester urra.

— Mi a vallása?

— Evangolikus vagyok.

— Most már nem esodálkozom feletlen. Es mit tenné ön? fordult Lueger egy másik katonához.

— Ha ő felsége parancsolná, rálőnék a polgármester urra.

— Mi a vallása?

— Katholikus vagyok.

— Ezen már esodálkozom. Es ön mit tenné? fordult Lueger a harmadik katonához.

— Nem lőnék a polgármester urra.

— Mi a vallása?

— Zsidó vagyok.

— Zsidó? kérdi Lueger esodálkozva. Nem tudja, hogy én vagyok Bécs legnagyobb antiszemita?

— Még sem lőnék!

— Es miért nem lőné ön rám?

— Mert én d o b o s vagyok, polgármester ur.

— **Üngy Ikosság.** Konyecsi Anna 22 éves kondorosi leány okt. 30-án ismeretlen okból felakasztotta magát mire tettét észrevették, már halott volt.

— **Csöd.** Zuba János szarvasi kereskedő csödbe jutván, a törvényszék által tömög gondnokul Dr. Haviár Gyula ügyvéd, helyettesül Berényi Armin gyulai ügyvéd lett kinevezve.

A testi bajok betegségek, különösen az őszi nedve, hideg időjárással lépnek föl megbűlések következtében. Ezek gyors ellensúlyozására szükséges, hogy gondoskodjék minden család oly házi szorról, mely e bajok enyhítését, gyógyítását eredményezi. Hyenvalóságos házi áldást képező, elismert rendkívül jó határu szer a Brázay Kálmán sóborszesze melynek használata sok ezer bizonylat szerint gyors enyhülést és gyógyulást eredményez megbűléses esetekben Nátha fejfájás, csusz és köszvény ellen bedörzsölés, fül vagy fogszaggyalásnál vattára öntve bedugás szemkatarásnál a szemhéj bedörzsölése és vízzel keverve a szembe eső pögtetése által köztudomás és elismerés szerint rendkívül gyors és jó határu van. — Brázay Kálmán sóborszeszét más készítményektől az iveren látható címerről lehet megkülönböztetni melyen Brázay Kálmán Muzeum körút 23 sz. a. házának képe, s a 19. és 20. védjegy szám van feltüntetve.

Irodalom.

Róma. Az emberi történelem leguagyasabb jele-
neinek színhelyéről, emlékeinek legdusabb tárházáról
jelent most meg egy szép magyar kötet. Hogy mi
Róma, azt megérteni nem, azt csak érezni lehet. A ki
valaha megállott a Forum épületomládái, oszloptö-
dékei előtt, a ki szemlélte a Pantheonnak márványdi-
szóját, a ki a szoborok és oszlopok hatalmas tömegét, a ki
belépett az ősi istenek kupolája alá, nyári este, midőn
a hold besütött a magas bolt kerek nyílásán, s kiteríté
homályos fényállástát a kőköcskán melyeken valaha
sarus lábak tapodtak. Állatáldozatot vivén a szép testű
isteneknek. — aki előtt ott meglevenült a múlt: az,
csak az érezheti igazán Róma nagyságát. A ki látta a
Colosseum rettenetű terét, szédítően magas párkányait, s
látta ezt egy esodálatos történeti ihletés mámorában
megnépesülni vadak és gladiatorok harszától. Látta az
ujjongó, érdeklődő, izgatott arczokat a megszámlálhatlan
padosorokon, s elgondolta, hogy itt a föld mélyén egy
eltemetett és világ alusza történetelen örök álmát, s
a romok már egy másik és világ maradványai, s az
oszklopon megpillantá a restaurátó pápa nevét, s a
távolbóli odáig hallá a modern Róma zsvaját, látá a
Szent Péter kupoláját, mely maga is 400 esztendő
látott már: az, csak az érezheti igazán Róma nagyságát.
Nápoly szobb, Firenze barátságosabb, Velence esodála-
tosabb, de Róma a legnagyobb szerű város nemcsak
Itáliában, hanem a föld kerekégén. Földjében egy
ősi berber-faj alusza örök siri álmát, fölöttök a klasszi-
kus Róma romhalmazza pompázik, az ősi bazilikák
fölött emelkednek a pápaság eszárkoronázó templomai,
s közöttük zug az élet árja, tölong a királyi állam népe.
Ez a város a föld teremtésétől kezdve mag mutatja
az emberiség történetét, attól a kortól, midőn a Monte
Mario esuesán még osztrigák tenyésztek, maig, mikor
a Péter templom kupolájában már csak a renaissance
legnagyobb építési remekét esodálja az utazó anglus.
— Itt érezni lezjokban, hogy az emberiség életében tit-
kos közösség van hogy mi egy faj fiaiak érezük magun-
kat s élünk Államtól az utolsó eszkimóig, ki még mohán
tengetheti életét.

Erről a népről, ezekről az emlékekről kezd beszélni
a Nagy Képes Világtörténet 43 füzeté melyben már a III
kötet szövegét veszi az olvasó. A harmadik kötetet dr.
Gerő József írta. Az egész munkát szerkeszti Marezali
Henrik, egyet, tanár, a görögökről szóló kötet szerzője
dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy egy kötet ára di-
szes félbörkötésben 8 ft: fizetéként is kapható 30 kr
jával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a ká-
dónál (Révai Testvérek. Irod. Int. Rt. Budapest, VIII,
Üllői ut. 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

CSARNOK.

Izidor a gyepen.

— Pofozkodás a turton. —

A bíró: Foglalkozása?
A panasos: Handlő vagyok.
A bíró: Es miért jár a löversenyekre?
A panasos: Különös! . . . mert nyerni akarok.
A bíró: De hiszen nem ért a lovakhoz!
A panasos: Ki mondja?! Vagyok én olyan
sportman, mint akármelyik mignás! csak épen, hogy
lovam nincs. Ha én megfogadok egy lovat, hát annak
be kell jönni, ha török, ha szakad. Es ha nem jön be,
annak nem a ló az oka, hanem vagy a talaj, vagy a
jockey. Kérem szípen: én a multkor megfogadtam
„Akar“t, míg a báró L. . . uraság egy másik lóra
fogadott. Es tetszik tudni, ki volt az első? Hát Akar,
nyert a hogy akart. Már most tessék nekem megmon-
dani, hogy ki ért jobban a lovakhoz: én e, a ki nyer-
tem, vagy a báró L. . . uraság a ki veszett? Oh,
vén róka vagyok én! Mielőtt megfogadok egy lovat,
utánna nézek, hogy ki volt az apja, az édesanyja,
kivel futott, hogy futott, mennyit futott: megtudakolom
hogy nincs e berugva a jockey-ja. Ki mondja azt,
hogy én nem értek e a lovakhoz?
A bíró: Jól van, jól, térjünk a dolgra.
A panasos: Összevesztom a feleségemmel.
A levesre azt mondtam, hogy kozmás és ez elég volt
arra, hogy képmbe ugorjon. Mert én csak úgy meho-
tek ki a löversenyre, ha feleségemmel hajba kapok.
Ilyenkor elkezdek szörnyű módon káromkodni, a eselé-
det felpofozom, a Mária gyereket megrikatom, aztán
veszem a kalapomat, botomat és rohanok el hazulról.
Tudom, hogy vissza nem hívnak. Az asszony ilyenkor

azt gondolja, hogy dühömben az utcákon kószálok,
pedig nekem az a legnagyobb gondom, hogy mielőbb
a versenyterre jussak. Délután két órákor Alagon
voltam és a rácsokhoz támaszkodva, izgatottan vártom,
hogy a versenyek megkezdődjenek. Egyszerre csak
megszólalt mögöttem valaki.

— Nadszerő mezöny! . . . Hát ló indul! . . .
Hát nézek és Betlen Izidort látom magam előtt
Mondok neki:

— Te Izidor! érzem, hogy ma nyerni fogok.
Hát te mit gondolsz?

— Azt gondolom, hogy te azt gondold, hogy
nekem menkü sok pénzem van. Pedig még csak egy
peták ains a zseembe.

— Még?! . . . Te Izidor, talán csak nem akarsz
hozomra játszani.

— Számár vagy! Hát lehet a löversenyen ho-
zomra játszani. Hallgasd csak, milyen pompásan kom-
binálok én. Igy okoskodom: ki jön a löversenyre
legalább tízezer ember, ezek között legalább kétszáz
ömerősöm van, a kétszáz között legalább öt olyan,
akit megpumpolhatok. Mir most az elsőől kérek öt
forintot, ha elvesztem, félkérem a másodikát, majd a
harmadikat és így tovább. Mithogy pedig nem való
szinű, hogy hét verseny közül ötben vesztek, nem
reszkizrok semmit és mégis nyerhetek. Érted?

— Nadszerő! . . . Igazán nadszerő! Hogy mi
ilyen pompás gyerek ez a Betlen Izidor!

— Egy zseni!

— Te — mondok — aztán ki lesz az a nyava-
lyás, a kit ma megpumpolni akarsz?

— Me: n ijedj Számi. Légy elkészülve a leg-
rosszabbra. Te vagy az!

Ha a menkü az orrom előtt leüt, nem ijedek
meg olyan nagyon, mint ettől a három szótól. Hogy
én kölcsönözök neki öt forintot! Kolossális disznó-
ság! Tetszik tudni, mit csináltam? Először is kifújtam
az orromat, aztán rohami kezdtem a totalizátor felé
De Izidor megállított.

— Menj, lépj, ha tudsz, e testen át!

Szépen megkértem őt, hogy már engem is ki-
szemelt egyik áldozatul, hát hadd legyek az ötödik.
De ő csak nem tágitott.

— Hát tudod mit — mondok — hanem akarod,
hogy én legyek az ötödik, hát nem leszok a számadik
az ötödik, a milliomodik sem.

Kérem, most következék a java. Izidor nagy
büszkén végignézt rajtam és így szólt:

— Számi; ha nekem azonnal nem adsz 10 forin-
tot, pofon ütlek, itt ezen a helyen, ebben a minutum-
ban.

— Wie hájszt, pofon ütöz? Először is nincs tíz
forintom, de ha volna is, hogy jövök én ahhoz, hogy
neked tíz forintot adjak. Aztán ha még öt forintot
kérnél, az még csak megjárna . . .

— Isten neki! Ide azzal az öt forinttal!

— Mondom, az még csak megjárna, de nem ad-
nék annyit sem.

— Számi! Ez az utolsó szavad?

— Ez!

— A legutolsó?

— Igen.

Erre az igenre kaptam egy akora pofont, a mi
ért a licitáció is legalább tíz forintot adtának. A jobb
oldalra kaptam és baloldali képen fajt, megmozdult
tőle az egész fogorrom, a szemem pedig szikrázott,
hogy se eget, se földet nem láttam. Kaptam én már
nagyon sok pofont de ilyet soha! Ez vajami fenomená-
lis, kolossális pofon volt. Még most is fá ha rágon-
dolk.

A vádlott: Hát ne gondolj rá!

A panasos: Pszt! . . . Egy szót se! Borotva
nőjön a gyomrodban!

A bíró: Hallgasson! . . . (a vádlottnak) Nos?

A vádlott: Nos, ez az ember úgy hazudik, hogy
ha még egy kevéssal jobban hazudna, hűt az már nem
is volna hazugság. El akarja hitetni a bíró urral hogy
a saome úgy szikrázott hogy a ruhája tüzet fogott.

A bíró: Tehát nem ütötte pofon?

A vádlott: Sőt ellenkezőleg kétszer is pofon ütöt-
tem; csak hogy meg volt annak az oka. Előtte való
nap eladott nekem egy jegyet tizenhárom forintért s
mikor a totalizátorhoz mentem vele kiűnt, hogy becsa-
pott. Régi, rossz jegyet adott el.

A panasos: Hiszen öregeimű üzár vagyok.

A járásbíró, a vádlottat tíz forint pénzbüntetésre
ítélte.

Felelős szerkesztő: SZIKES ANTAL

279
1899-szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré
teszi, hogy a szarvasi kir. járásbírószág 1898.
évi v. II. 344/1. számú végzése következtében
dr. Haviár Gyula, dr. Szemző Gyula és dr.
Reichard Manó ügyvédek által képviselt Süveges
János, Fisbein Ignác, Berninger Kristóf és
Baunbel H és fia javára Oros Gábor ellen
1959 frt 22 kr. s jár. erejéig 1898. évi október
hó 20 án foganatosított ^{biztosítási} ^{kielégítési} végrehajtás
utján le és felül foglalt és 1186 frt 20 krra
becült következő ingóságok, u. m.: butorok
és ruhaneműek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szarvasi kir. járásbíró-
szág 1898-ik évi VII. 344/1. számú végzése
folytán 1959 frt 22 kr. tőkekövetelés ennek
1897. évi október hó 1. napjától járó 6%
kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 60
frt 9 krrban bíróság már megállapított költségek
erejéig Kondoroson 23 sz. alatt leendő esz köz-
lésére 1899. évi november hó 17 napjának dél-
előtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a
venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak
meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-
fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség
esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielé-
gítési jogot nyertek volna, ezen árverés az
1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek
javára is elrendeltetik.

Kelt Szarvason, 1899. évi november hó 1
napján.

MAGYAR MIHÁLY,

kir. bírósági végrehajtó,

Hirdetés.

Egy jó karban levő zongora 30 frtért
cladó. Venni szándékozók tudakozódhatnak e la-
pok kiadóvatalában.

113 - 1899. szám.

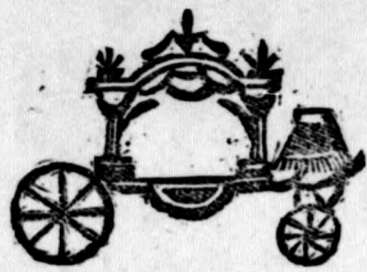
Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré
teszi, hogy a szarvasi kir. járásbírószág 1898.
évi v. I. 38. számú végzés következtében
Dr. Haviár Gyula szarvasi ügyvéd által képviselt
öcsödi takarékpénztár javára Budai András,
Kis Mária és Budai Sándor ellen 900 frt s
jár. erejéig 1898. évi június hó 6-án foganato-
sított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és
1555 frtra becsült következő ingóságok, u. m.:
lovak, löszerszámok, kordék stb. nyilvános ár-
verésen eladatnak.

Mely árverésnek a szarvasi kir. járásbíró-
szág 1899-ik évi V. 410/1. számú végzése folytán
900 frt tőkekövetelés ennek 1896. évi decem-
ber hó 1 napjától járó 6% kamatai, 1/3%
váltó díj és eddig összesen 105 frt 83 krrban
bírójag már megállapított költségek erejéig az
öcsödi járandókon leendő eszközlésére 1899.
évi november hó 13 napjának délután 3 órája
határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándéko-
zók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az
érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107.
és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett;
a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron
alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielé-
gítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881.
évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is
elrendeltetik.

Kelt Szarvason 1899. évi okt. 18. napján,
MAGYAR MIHÁLY,
kir. bírósági végrehajtó

HIRDETÉS.

Marozsi Pál ércz- és fakoporsó üzlete Kossuth- és Hunyadi-utca sarok 1571. házszám (Konstantinovic-féle ház) Rendez pompás temetkezéseket a kegyelet, vallásosság és ildomosságnak megfelelő alakjában, a díjtételek bámulatos olcsósága mellett lehetővé teszi, hogy vállalatom szolgáltatását igénybe vehesse minden polgár egyaránt az alant felsorolt árak szerint.

1-ső díjtábla osztály 18, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50 frt. | 2-dik osztály 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120, 140 frt és feljebb.

3-ik gyermek osztály 4 éven alóliak 3 frt 50 kr 4, 5, 6, 7, 8, 9 frt és feljebb.

Ezen díjjegyzékek magukban foglalják az eltakarításhoz szükséges felravatalozást összes temetkezési tárgyakkal, diszletezések szolgálat udvari ravatal a különböző osztályzatoknál megfelelő kifejtésével.

Különös figyelmébe ajánlom a n. é. közönségnek díszes gyászkoszimat, fiataloknak és időseknek megfelelő díszítéssel és ugyszintén minden 50 forintot felül vásárlóknak egy díszes koszorút szalaggal teljesen ingyen szolgálom ki.

Szarvas, 1899 okt. hó.

Tisztelettel:
Marozsi Pál
épület és bútór asztalos.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váczl-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek
továbbá járgány-cséplőgépek, löher-cséplők, tisztító rosták, konkolyozók, kaszálok és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrő-malmok, egytetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes díjjegyzék kiadásra ingyen és térmentes küldeték.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

A díjak rendkívül mérsékelték Lovak és szarvasmarhák biztosítása.

A magyar kölesönös állatbiztosító társaság mint szövetkezet.
udapest. VII. ker. Erzsébet körút 27.
biztosításokat elfogad lovak és szarvasmarhák elhullása következtében beállott káresek megtérítésére

Kártérítés igénye fennáll, ha közönséges vagy járványos betegségekben vagy baleset folytán pusztul el az állat, továbbá ha kény szervágás rendeltetik el.

Az intézet élén állnak a következő föld birtokosok: báró Stojanovic György, elnök báró Ambrózy Gyula, gróf Bethlen Balázs és kir. kamarás, orszg. képviselő, dr. Bldy László orsz. képviselő, Chernel György cs. és kir. kamarás, orsz. képviselő, báró Jósika Gábor, cs. és kir. kamarás, orsz. képviselő, gróf Korniss Károly, főrendiházi tag, báró Nyári Béla cs. és kir. kamarás, gróf Ráday Gedeon, dr. Simay Aladár, a Magyar agrár és járadékbank r. t. gazd. tanácsosa, dr. Teteleni Árpád ügyvéd, Tahy István, cs. és kir. kamarás, Pestm. gazd. egyll. alelnöke Zaleszki Jenő, dr. Pajor Ignác vezérigazgató. Felvilágosítással szívesen szolgál az igazgatóság és Holcay, Réthy S. utóda Szarvason.

A díjak rendkívül mérsékelték.

BRAZAY KÁLMÁN
SŐSBORSZESZ
KÉSZÍTMÉNYE

NAGY ÜVEG ÁRA-2 KOR.
KIS ÜVEG ÁRA-1 KOR.

Használati utasítás minden üveghoz mellékelve van.

Világhírű, rendkívül jó hatású házi szer bedürzsölés által, meghűlés esetekben: csusz, köcsvény és fülszakgatásoknál, hurutos szembajoknál, toroklobnál, difteritisznél, fogfájásnál, migrain hajhullás és lábrzzadás ellen. Gyógygyógymodra (massago) orvosi tekintélyek által ajánlott kiváló szer. Használati utasítás, melyben minden egyes baj ellen miként alkalmazása eszernek részletesen le van írva, minden üveghoz mellékelve van.

Gyártási hely Budapest.
Kapható minden fűszerkereskedésben és gyógyszerüzletben Számos elismerő levél a világ minden részéből.

Sürgöny ízim: Nádházy Szarvason.

Alapított 1879 ik évben.

Nádházy János temetkezési vállalata Szarvason
(Kórház utca 1260 házszám alatt saját házában.)
elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdíszesebb kivitelig.

Raktáron tart dúsz választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorúkat és szalagokat.

A gyász eset megtörténel, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók I frttól feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 8 frttól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frttól feljebb.
A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János.

Valamint ércz koszorúk

Nyomatott Dantzky Sándor könyvnyomdájában. Szarvason, 1899.